

VESZPRÉMMEGYEI ÚJSÁG

Politikai lap. Megjelenik minden csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési árak: Egész évre 12 kor. Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor. Egy hónapra 1 kor.
Lekezesek, tantók, közséj jegyzők 8 koronáért kaptak
a lapot.
Egyes szám ára a csütörtöki lapból 8, a vasár-
napiból 16 fillér.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

H. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Veszprém, Kossuth Lajos-utca 22.

Csütörtökön, pénteken, vasárnap és hétfőn a napok
az utcán is árusítatnak.

Dr. Matkovich Tivadar.

„Leesett a mi fejünknek koronája...”

Pedig nem csupán disze volt lapunknak, amelynek homlokát ékítette az ő köztiszteletben állott neve, hanem vezérlő szelleme is. Az ő lángelmével, ragyogó tollal megírt cikkei inlelet sugároztak e lap minden munkásának lelkébe s az ő lelkesült hazaszeretete, becsületes politikai érteke, mindig csak a szépet, jót, igazságosa kereső ernyedetlen munkássága követésre serkentett.

Amde csak egy csepp a mi fájdalmunk ahhoz a tengernyi keserűséghez mérten, ami egyetlen gyermekének: szerkesztőnknek szivét betölti. Az ő fejének esett le csak igazán a koronája!

Mindent veszített benne. Hiszen úgy, amiként ők ketten szerették egymást, nem mindenkinek adatott meg szeretni. Az üdvözült a leghüségesebb anyát is fölülmuló rajongó szeretettel esüngött egyetlen gyermekém, akinek csak úgy, amiként ez neki, jobban-rosszban igaz barátja, támasza, tanácsadója, védelmezője volt. Együtt dolgoztak, együtt küzdöttek s az élet viharaiban egymás lelkéből, egymás szivének nagy szeretetéből merítették az erőt.

Mert a megboldogultat életében sok csapással, sok balszerencsével látogatta meg a Végsőt. Túlérzékeny finom lelkén sok seb hegedt be, a melyeket az ő lovagi fölfogását megérteni nem bíró emberi lelketlenség vagy fölületesség ütöttek azon a sors szeszélyén kívül.

Ő azonban túrta azokat krisztusi megadással és regénybeillő előkelő uri gondolkozása soha sem engedte, hogy a megbántásokat valaha viszonozza. Kárt soha senkinek nem okozott, mindent el tudott felejtetni, meg tudott bocsátani. Ellenben jót annál többet cselekedett úgy a közéleti szereplésében, mint magánéletében, mert erre ösztönözte nemes nagy szive, amely mindenkire jó volt, mindenkire hű volt, csak ő hozzá volt rossz, hűtelen.

Megállott idő előtt örökre, mélységes gyászba borítván családját, minket, akik a Mindenható akarata előtt alázattal meghajolva könyörgünk Hozzá, hogy annak a porhüvelyéből elszállt magasröptü nagy szellemnek jelöljön ki mennyei birodalmában méltó helyet s az örök üdvösséggel, örök boldogsággal kárpótolja e földön keresztülszenvedett nemes életéért.

Lapunk esütörtöki száma a szerdán hajnalban beállott gázszesz miatt nem jelenhetett meg.

Ugyanez az oka, hogy egyes rovataink hiányosak, amit igyekszünk legközelebb pótolni.

Jobbra-balra.

Jung gewohnt Alt gethan. — Gróf Apponyi Albert, aki a politikai formalizmusban és szörszálhasogatások idilljében ebbe meg kenyérének javát, most megint ilyen szörszálhasogató formára védbástyája mögött foglalta el a miniszteri széket. — Ennek ötletéből eszünkbe jut egy nagy parlamenti szövíta, amit néhai való Tisza Kálmán miniszterelnökkel folytatván, a replikában azt mondotta, hogy a szörszálhasogató terén nem követi a miniszterelnököt, mert abból, hogy egy már kettéhasított hajszálát még ketté hasítsanak, édes kevés haszna van az országának, amire Tisza Kálmán egyebekre is válaszolva azzal vágott vissza, hogy a már egyszer ketté hasított szörszálak még ketté hasítása olyan dolog, hogy az egyiknek bár-hogy próbálja, nem sikerül; a másiknak meg, ha megpróbálja hál sikerül is. — Nos, gróf Apponyinak a kiegyezés tekintetében őt megnyugtató rezervátója bizony csak amolyan akadémikus négyfelé hasítása a szörszálaknak.

Az általános, egyenlő, titkos és az osztrák képviselőházi események.

Irta: Jákó Gyéza
oraz. képviselő.

I.

Nem szoktam újságokba, — főleg nem politikai lapokba sem meggyőződésem — nézetem és pártállásom igazára, igazolására és támogatására, — sem pedig az ellennézetek és vélemények cáfolgatására és erőltetése céljából cikket írni, sőt még véleményt sem közölni és nyilvánítani. — Ha ezt most mégis teszem, arra nemcsak okot szolgáltatott, — de ádálisan viszonyaink és körülményeink mellett, mintegy kenyszeritene: az általános, egyenlő és községenkénti titkos szavazati jog

behozatalának jegyében született új kormányunk eskütele napján — s ezzel majdnem egyidőben, a szintén az általános, egyenlő titkos szavazati jog alapján létrejött, — s csak mostában összeült bécsi Reichsrat, — az osztrák törvényhozás házában, most már ismétlen elhangzott cseh erőszakoskodás, hogy ne mondjam szemtelenkedés, a trializmusra való törekvéspek, hazánk integritását érzékenyen érintő, nemzetiségeinket is könnyen és erősen felizgatható; de feltétlenül ellenségeinknek, az ententének szekerétől, — s így legalább is a háború végének eltolasát szolgáló fecsegések.

Szegény szép hazám! Ugy érzem, mintha valóban átok sújtana!

Sajnos és szomorú! de minden magyar hazafit — s még tán az árdrágítás és hadseregszállítás révén milliómossá avatódott polgártársainkat sem véve ki, — kinosan sőt gyötrelmesen sújt az a tény, hogy mióta védőgyűnyünk először eldördültek hazánk határain, minden feltevés és várakozás ellenére, immár a negyedik naptári év pörög az idő homokóráján, s a sok szenvedést, sok kiáltást, még több egyenlenséget, ellenségeskedést és véres küzdelmeket látott, — de a mostanihoz hasonló borzalmakat még nem hordott öreg földünk is harmadizben fordul meg napkörüli pályáján és még mindig dörögnek az ágyuk, még mindig ropognak a halált osztó fegyverek, kattognak az ördögi géppuskák; s villognak és csattognak a kardok s nemcsak „piros vér foly a mentére”, de magyar katonák kiömlő vérének gőzölgésétől párolognak határhegyeink gerincei és lejtői. Mi pedig jobb sorsra érdemes és reá szolgált magyarok; a helyett, hogy vállatve, egyesült erővel s egymás esetleges gyöngéinek elnézésével igyekeznénk, minden tekintetben erőt gyűjtve, fegyvereink dicsőségét fokozva, a boldogító béke utjait egyengetni; sorsdöntő és epochális korunk komolyságának mintegy arculósapásaként, hajánál fogva rántjuk elő és erőszakoljuk — már t. i. akik teszik — belpolitikánk felforgatására, az általános egyenlő, községenkénti titkos

választójog behozatalát, törvénybe lendít iktatását, akkor, mikor az 1913-ban megalkotott s a választók létszámát mintegy 70 százalékkal emelt választói törvényünk még kipróbálva sincs, s akkor, mikor a követelt választójogi törvényt, a háború befejezése után és tán az új választások előtt is, így tehát senkinek megrovóidítése nélkül, hasonló érvekkel erőszakolhatták volna anélkül, hogy a legkínosabb időben vertek volna vele éket, s szítottak volna ellenségeskedést, magyar és magyar közé, illetve polgár és honpolgár között. Miként és miért van az, hogy a fontosabb, de elkerülhető törvények hozatalára illetéktelenek kimondott s lejárt mandátumuk képviselőkből álló házzal, a nemzet megkerdezése nélkül akarnak ily radikális változást előidézhető törvényt, mindenekelőtt, gyorsan és majdnem soron kívül alkotni?

Méltán és joggal vetette fel legközelebbi megyegyűlésünkön Mohácsy Lajos ev. lelkész, megyebizottsági tagúr, — vármegyei ellenzékünk ezen értelmes, szimpatikus, nagytudású és sullyal bíró tagja azt a kérdést: „Kinek érdekében történt ez?”

Szerettem volna neki már akkor azt a feleletet adni, amit most itt, még biztosabb alpra támaszkodva állítok, hogy: Bécsnek érdekében! s a hatalomra törekvő, alapítatlanul, gyűlöletből tajtékzó egyes ellenzéki vezető férfaink segítségével.

Ezek, hogy egyrészt uralom és hatalomra törő vágyaikat kielégíthessék, másrészt dühüket, mely e nélkül nem sikerült volna, kiönthessék, terrorizmusuk letörését megboszulhassák, ezt az éppen nem aktuális követelést szegezték és szegeztették Tisza miniszterelnök mellé.

Meg nem gondolva és fontolva semmit, nem törődve a következményekkel, az ellen játszották ki ezt, a kiról — több ízben hangoztatott azon vádjaikkal szemben és ellenére, hogy: „csak lefelé vaskezü és erőszakos; de felfelé gerinctelen puhány s a hatalom való maradásáért minden érdeket feláldozni kész!” — meg voltak

A szívekhez!

A balatonszabadi hadiárva gyermekszanatúlmért.

Irta: Rákosi Jenő.

Az emberiség, amely oly büszke volt az új kor csodás vívmányaira, civilizációja mindennemű alkotására, a tudomány, a művészet, a társadalom, a humanitás intézményes nagy fejlődésére, úgy, hogy már a nemzetközi és világbékének is organumai voltak, melyekben a világ legnemesebb elméi ketek versenyre ez ideál föltételeinek keresésében és biztosításában: az emberiség elcsüggedve szemléli a fánk tört szinte egyetemes háború borzalmait, melyek minden illúziókat az ember nemesebb hivatására, a haladás igazi értékébe vetett hitünket összetörték, s mintha azt bizonyítanák, hogy miuden haladásunk csak az értelem, erkölcsi lényünk megmaradt állati természetünk hatalmában.

Mégis a háború égő poklának füstömegeből kicsap és égre tör két csodálatos lángoszlop, tulvilági fényben, földfeletti ra-

gyóással. Egyik a halálmegvető vitézség, melynek tündöklő példáját látjuk az öldöklés borzalmas káoszában is. Egymásért és mindnyájunkért, a hazáért, a legnemesebb ideálért, a koronáért, históriánk fényében ragyogó e közjogi fogalomért, a háztűzhelyért és az ország határainak sérthetlenségéért, ezrek, százezrek és milliók rohannak a halálba, az önfeláldozásnak, a férfias bátorságnak, a magyar bravúros vitézségnek legendába illő példáját adják, hogy elmondhassuk: sok mindemből kifosztott bennünket az idők mostoha járása, de a szép, a nagy és nagy dolgokra képes magyar lélek régi erejében s átmegy jövőendő idők feladataiért tovább küzdeni.

A másik langoszlop pedig a magyar asszonyok és férfiak ama megindultsága, amely a háború félelméből és zűrzavarából a jótékonyság irtalmas hajlékaiba gyűjti a lelkeket. Soha annyi áldozatot erre a szent tüzeben égő oltárra nem raktak, mint a megpróbáltatás e nagy napjaiban. A háború sebeit gyógyítani, a háború pusztításait helyre hozni, szenvedéseit enyhíteni, keservét, bánatát lelki fáj-

dalmait vigasztalni: adománnyal, munkával, szamaritánus céclakedetekkel siettek, szinte tolongtak leányok, asszonyok, férfiak.

Oh de hol van még az áldozatok napjainak a vége!

Mindennap újra szétreppen az Ur angyala, irtalmasságra indítani a dobogó szíveket.

Amit én itt most beszéllek, az a beteg gyermekek esdeklő szava.

Akiket nem karddal és ágyuval fegyverkező ellenség vert le, hanem a nélkülözés, a szegénység, árvaság, elhagyatottság és a gyilkos betegségek bujkáló serege.

Hasson el szózatot a paloták, a kunyhók, az elmék, a szívek minden zugába.

Hallják meg azok, akiknek gyermeke most nő fegyver alá. Az árvak, ügyefogyottak betegek áldása fogja kisérni érte.

Hallják meg azok, akiknek fia és hozzátartozója már ott künn van az ellenség tüzeben. A nyomorult és beteg gyermekszeg imádsága fog örködni rajta.

győződve, hogy felfogásából, meggyőződéséből nem enged, s vallott elveit meg nem változtatja s így az adott viszonyok közt sikerülend nekik helyéről, a kormány éléről eltávolítani, s jöhetnek utána ők!

Nem csalódtak, számításuk helyes volt, s tervük sikerült! Tisza gróf megmaradt elvei és meggyőződése mellett, s ott hagyta a hatalmat! Félt, hogy azok rázták meg a jól termő gyümölcsfa törzsét, akiknek termett!

(Folytatjuk.)

Politikai hírek.

Tisza cikke. Lapunk előző számában ígértük, hogy Tisza cikkére visszatérünk. Visszatérünk különösen ama nagyon fontos részére, amely avval az eléggé el nem ítélt eljárással foglalkozik, hogy némely reményezett politikuskok nemcsak universal panaceának hirdetik a radikális választói reformot, amit röviddel ezelőtt az ország veszedelmének nevezték, hanem gyáva, tilos és bűnös módon utunk, királyunk felkent személye mögé bujva úgy akarják föltüntetni, mintha annak az akaratóból származnék az ő kortes kísérletük. Ez a Szent István koronájával fölékesített apostoli királyi szent és sérthetetlen fizikai és erkölcsi személyisége ellen a legsúlyosabb és leggyalázatosabb merénylet, mert el nem tölthető célzata az, hogy ha az ő bűnben fogant experimentációjuk balul üt ki, az uralkodó legyen a bűnbak.

Nos hát eme merénylet ellen Tisza Istvánnal együtt minden lojális alattvalónak tiltakoznia kell. És fel kell világosítanunk az államhatalom döntő tényezőit fönt és lent, hogy minő meg nem engedett módon és eszközökkel tudták felséges urunkban azt a kételety támasztani, hogy a lemondott kormány választójogi javaslata nem felel meg a magyar nemzet kívánságának.

Igen! Ezt tenni kötelességünk, mert a magyar nemzet érdekeivel bűnös módon ilyen veszélyes játékot űzni nem engedhetünk.

A háboru.

A miniszterelnöki sajtóosztály táviratai.

Arz jelentése.

(Jun. 15.) Keleti és délkeleti harcér változatlan. — Olasz harcér: A hét község fensikján ágyuharc volt.

Hallják meg azok, akik Isten tanácsából gyermek nélkül maradtak a háboru öldöklő kezétől. Gyermekük helyén, aki legdrágább vérért adta a hazáért, gyermeket menenek meg a hazának.

Hallják meg azok, akik gyermektelen élik életüket: ők gyermekükért gyöttrődő szegény és tehetetlen szülőknek adják vissza reményüket, életkedvüket, munkaerejüket: a gyermeket.

Hallják meg mindazok, akik szemtanui e világhatasztrófa rettenetes ember áldozatainak, mert a jövőnk, a nemzet űdve és jóléte, mindnyájunk biztossága és boldogsága függ attól, hogy ami emberben megmenthető, az oda ne vesszen a mi gondatlanságunktól, nembánomságunktól, szivtelenségünkötől.

A vézna, sápadt, beteg gyermekeseregnek a Ti szivetek melegsége fogja visszaadni a színt, a testet, az erőt, az életet. Nektek a lelki örömet, a megnyugvást, az égi öntudatot, amely minden megmentett élet fohászából száll megmentője fejére.

Az irgalmasság nevében!

Német jelentés.

(Jun. 15.) Nyugati harcér: Flandriában, Artoisban ágyuharc. Yperntől keletre angol állásokat robbantottunk föl. — Vaucaillonnál visszavertük a franciák támadását.

Pusztító légitámadás London ellen.

Nagy repülőink egy raja tegnap London erődítéseire sok találattal bombákat dobott. Gépeink sértetlenül tértek vissza; egy angol repülő lezuhant.

Svédország semlegessége.

A Swenka Telegram Byran szerint, Svédország összes politikai tényező és pártjainak rendithetetlen elhatározása biztosítja, hogy habár a háboru esetleges elhúzódása miatt még több kellemetlenséget kell is elbírnai, az ország fenntartja teljes semlegességét.

Föllázadt olasz katonák.

A Kölnische Zeitung szerint a hétközség fensikján a Lassari olasz dandár megtagadta az engedelmességet. Az őrnagy négy kolompot agyonlövetett, viszont az ezredsegédtsit az őrnagyot lövette agyon.

Arz jelentése.

(Jun. 16.) Keleti harcér: Kelet-Galiciában és Woilnyiban néhol tartós orosz harci tevékenység. — Olasz harcér: A Plöcken, és Flisch-fronton fokozott tüzértévékenység. Rombonon visszavertük az ellenséges támadást.

Német jelentés.

(Jun. 16.) Nyugati harcér: Az Yper—Armentieres vonalon új esata keletkezett, melyben visszanyomtuk az ellenséget. Kisebbs harcokban a franciákat is megvertük.

Arz jelentése.

(Jun. 17.) Keleti harcér: Kelet-Galiciában helyenként erősödött orosz ágyutüz. — Olasz harcér: Az Isonzo-fronton szünet. Plöckennél élénk tevékenység. A határgerincen a Sugana-völgytől délre visszavertük az ellenséget, ugy a Zebio-tó területén is.

Német jelentés.

(Jun. 17.) Nyugati harcér: Az angolok és franciák támadásai eredménytelenek maradtak. Az Artois-vonalon visszavertük az angolokat. Bullecourt-nál kiszorítottuk a betolakodó angolokat.

Arz jelentése.

(Jun. 18.) Keleti és délkeleti harcér: Semmi újság. — Olasz harcér: A Rombonon kivetettük az ellenséget egy támaszpontból, melyet meg is tartottunk.

Német jelentés.

(Jun. 18.) Nyugati harcér: Az összes előretörések sikertelenek voltak. Ellenben a franciák ellen sikereket értek el a német támadó csoportok.

A Struma ismét a miénk.

(Jun. 18.) A Wolff-ügynökség jelenti, hogy a télén olyan heves harcok tárgyát képezett Struma nyugati partja ismét a központi hatalmak kezére került. Az angolok visszavonulását egő falvak jelzik.

Görögország sorsa.

(Jun. 18.) A Newyork Herald szerint, Görögország köztársaság lesz.

Ott is?

Olasz és angol lapok forradalmi események hírért hozzák Spanyolországból.

Kié lesz a kőne?

(Jun. 18.) Luga-nóból jelentik, hogy a franciák megelőzték az olaszokat és megszállták Precát, holott ehhez csak Olaszországnak volna joga.

A Duma határozata.

(Jun. 28.) A Reuter-ügynökség szerint a Duma titkos ülésben az offenzíva azonnali megkezdését határozta el. — (De ha nincs mivel?)

Az orosz forradalom.

Az orosz forradalmi események most már kezdenek stereotip formában kialakulni. Az ország és szövetségei között a megbombolt összhang helyreállíthatatlan, mert ezek látják, hogy egyfelől a hadsereg züllött volta, másfelől a már országszerte uralkodó anarchia következtében nem használható tagja az antántnak, sőt már arról is van szó, hogy a nagykövetek elhagyják Pétervárt. Jönnek a kölcsönös vádaskodások, széparalitikus törekvések, amelyek egymással küzdenek. Már a különbékének sincs állítólag akadályja, amihez nagyban hozzájárul egyfelől az, hogy a görög eseményeket intő példának tekintik, másfelől az, hogy Wilsont látják a legnagyobb bűnösnek, aki Amerika érdekének jeláldozza Oroszországot. Fercsetenka már tanácskozássra fel is hívta Oroszország szövetségeseit a hadicélok revíziója érdekében. Állítólag Svájc is békét akar közvetíteni. Oroszországnak most a helyzete igen sötét képet mutat, melyből antánt-ellenes hangulat miatt sok angol el is távozik. Kronstadtban tovább tartanak a zavarok s a Volja orosz lap nyíltan ír az offenzíva ellen.

Nincsen felmentés.

A frontszolgálat élet halálkockázata alól is csak a mentesít, hogy valakit a betegség megnyomorított, vagy a kőne megtört. Éppen így nem lehet és nincsen is felmentés a hadikölcsön jegyzése alól sem más, mint a földhöz ragadt szegénység. Akiket tehát a sorsuk megkímélt a testi, vagy anyagi lekövettségétől, azoknak a fronton, vagy amögött, de valahol okvetlenül vállalniok és állaniok kell a nehéz idők járásából rájuk háruló feladatot. Ez alól nincsen felmentés!

A félvilág összeomlóban van s hogy mi a saját külön világunkat, amelyen kívül nincsen számunkra hely, megmenthessük és megtarthassuk magunknak, amikor minden épkezélab emberre és minden gazdasági erőnkre szüksége van a hazának, hát hitvány élödsi mind, aki önző közönybe kőzözza el magát s részvéllenül képes elvárni, hogy mások áldozatot áldozatra halmozzanak s az így kiverkedett biztonságából mégis a legomlóbb karaf magának szelje le. Ennek a here életmódnak egyszer inár véget kell vetni, álljon be mindenki a sorba kivétel nélkül s a nemzet közösségében s az általa elért állásokban egynek sem lehet része, aki ennek a közösségnek a terheiből készakarva ki tudta magát vonni.

Valamennyien hazafias munkát végzünk tehát, akik vállaljuk és lelkiismeretesen teljesítjük azt a kötelességet, hogy a bujkálókat akik eddig távol tartották magukat egyenkint is felkeressük rejtekhelyeiken s eléjük tárjuk hazafiattalan mulasztásuk bűnösségét. Ha a szép szó nem használna, van még annál hathatósabb fegyver is, vonszóljuk a nyílvanosság elé és ez előtt pellengezzük ki. Ez a vesszőfutás majd észretéríti a legkonokabbat is, mert a következmény ellenállhatatlan súlyával verik a fejébe értetni meg, hogy török szakad, de a kötelességet mindenkinek teljesítenie kell és senki számára nincsen felmentés.

Ákarmennyire nem a magyar lelkület vonása is ez a személyek szerint való kipécézés, ám a mai súlyos időben erről a fegyverről sem mondhatunk le, amint arról van szó, hogy a nemzeti ügyek szolgálatába minden tevélygőt visszatérítsünk s így a hadiök hadikölcsön sikerét minél nagyobbra emeljük:

Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvaí javára!

Hirek.

Főmunkatársunk halála.

Megremeg kezünkben a toll, főkunkat a zokogás fojogatja és téntánkat az arcunkon alápergő könnyű higítja föl, mialatt leírjuk e három szót: *Matkovich Tivadar meghalt*. Nagy, leírhatatlanul nagy a vesztéség, amely az ő halálával lapunkat érte, de pótolhatatlan vesztéség, mérhetetlen csapás, ami elhunytával gyermekét, felelős szerkesztőnket sujtotta, akinek páratlanul jó, szerető édesatyja volt. A kérlelhetetlen halál korán ragadta el őt kedveseinek szerető köréből, akik hiába küzdöttek a gyilkos kór ellen, amely végzete lett.

Mélységes, őszinte fájdalomt érzünk az ő elvesztéséig felett és bensőséges, igaz szeretettel fogjuk megőrizni az ő emlékét.

- Életrajza.

Szemere dr. Matkovich Tivadar 1853. júl. 4-én született Abán Fejérmegyében, ahol akkor szülői szemerei Matkovich Tivadar mezőszentgyörgyi nagybirtokos és nagybőcsai Sárközy Hermina télen laktak. Otthon, a szülői háznál nevelkedett anyavallékú édesanyja gyengéd becéző gondossága és atyjának szerető felügyelete alatt. Tanulmányaira a szülői háznál magánúton bonneok és nevelők készítettek elő, ami rendkívül élés elméje és memóriája folytán igen könnyű volt s ugy középiskolai, mint egyetemi tanulmányait kiváló sikerrel végezte, ez utóbbiakat Budapesten.

A jog- és államtudományok doktorává avatván, báró Fiáth Ferenc, Veszprémmegye akkori főispánja s neki keresztatyja, kinevezte tiszteletbeli vármegyei aljegyzővé. Majd kiutazással letett szigorlati után 24 éves korában elnyerte az ügyvédi oklevelet, amin kívül semmi egyéb támasza nem volt a megélhetésére, mert akkorra édesatyja hazafiságból hozott politikai áldozatok következtében már elvesztette volt a vagyonát.

1882. évben nőül vette derecskei Fodor Annát, derecskei Fodor László nagybirtokos és bárdosi Bárdossy Anna leányát. Nősülése után szülőivel és elszegényedett nagynénjével: özv. Blaskovich Pálnéval Veszprémben költözött, ahol ügyvédi irodát nyitott. Jeles jogászai talentuma és fényes szónoki készsége, amely már az édesatyja képviselővé történt megválasztása alkalmával a kortéskedrutakon is megnyilatkozott az ifjúnál, csakhamar felvirágoztatták irodáját. Különösen mint kriminálista védő ért el szép sikereket.

1884-ben két ikerfia született: Tivadar és László, akiket ő rajongó szeretettel övezett. Ugyanez évben az enyingi választókerület meghívta követnek és az akkori tisztesseges 48-as párt programja alapján meg is választotta képviselőnek.

Ez időtől kezdődik sorsának balszerencséje. A politikai szereplés tőle is anyagi áldozatokat követelt, aminek fel kellett adoznia virágzó irodáját, amelyet eladott s lakását áttette Budapestre, ahol két évig lakott. 1886-ban itt halt meg szívbeteg forrón szeretett édesanyja, akinek életét csak dr. Angyán Béla jeles professzornak odaadó kezelése tudta bizonyos ideig meghosszabbítani s ugyanez évben itt mutatkoztak feleségén a később elmeháborúra fajult súlyos idegbaj aggasztó tünetei, aminek folytán néhai Lafenauer professzor tanácsára ismét Veszprémbe költözött családjával. Tíz évén át küzdött a rettenetes kór ellen, néjett egy darabig otthon, majd vizgyógyintézetben kezeltette, ami több mint 50.000 koronájába került, még sem bírta meggyógyítani. 1896-ban a már igen előhaladott stádiumban levő beteget be kellett szállítani a tébolydába.

A sors szeszélye nem elégedett meg ezzel. A jövedelemmel arányban nem álló

telemes kiadások és még három követválasztás — habár aránylag csekély — költségei az anyagi eléggé sujtott férjet anyagi bajokba döntötték. Közben tervezte és engedélyt kapott, a győr—veszprém—dombóvári vasút létesítésére, amellyel az egész Mezőföldnek nagy előnyt szerzett. Amde a lelketlen üzletemberek, akikkel összeköttetésben állott, kiájtázták s ő nemcsak hogy nem kerésett a saját eszméjén, hanem még 40.000 koronát rá kellett fizetnie s kis híjja, hogy csődbe nem jutott.

1896. évben néhai Bánffy Dezső kormánya alatt belépett a szabadelvű pártba, amde az ugyanez év őszén megéjtett követválasztáson a. Kormányelnök és gróf Esterházy Móric akkori főispán kérésére az ugyan-csak szabadelvűpárti Purgly Sándor képviselőjelölttel szemben minden rekompensáció nélkül visszalépett; sőt annak megválasztását előmozdította. A veszprémi kerületben pedig tevékeny részt vett a kortéskedésben, amikor is Szabó Imre mellett foglalt állást gróf Zichy Vladimírral szemben.

Mint politikust különben mindig a leg-tisztább liberáliszmus vezette. Ennek propagálása érdekében alapította meg képviselő körében annak idején néhai Várkonyi Dezső hírlapíróval és jobbarájával a mai „Veszprémi Hírlap”-ot, amelytől az egyházpolitikai kérdésekben Várkonyival történt differenciák miatt vált meg. S mint ellenzéki képviselő nemcsak hivat volt e reformoknak, hanem úgy a megyében mint az országgyűlésen lelkesen küzdött azok mellett, sőt az ugynevezett „liberális nagygyűlés”-re az enyingi kerületből a saját költségén mintegy 400 választót vitt föl. Ezért akkor is, azóta is több levélben elismerését fejezte ki neki Wellerle Sándor, az akkori miniszterelnök.

1897-ben azután újabb nagy csapás érte. Ikergyermekének szebbikét, az anyagi jó-ságu kis Tivadart elragadta tőle a ragály. Ez az anyagi is megtört lelkű embert annyira megtörte, hogy utána ágyának esett, s aztán egy álló évig lelki sebe miatt teljesen munka-képtelenné lett. A következő 1898. év nyarán pedig édesatyját kellett eltemetnie, akiben egy szerető támaszát veszítette el. Teljesen elkedvetlenedve vonult vissza minden szerepléstől ezután s nem is politizált addig, amíg Bánffy Dezső, akinek bukása után is hivat maradt, a „Magyar Szó”-t meg nem indította, amely lap megmentésével a bukástól nagy szolgálatokat tett Bánffynak. Amikor Tisza István került először a miniszterelnöki székbe, Matkovich Tivadar Tiszához való csatlakozásra szólította föl Bánffyt, aki azonban inkább választotta az ellenzéki koalíciót s akkor utaik ketté váltak. A Tisza-féle választások alatt megint élénk tevékenységet fejtett ki Veszprémben s a koalíciós győzelem után megmaradt régi pártállásában. Br. Fejérváry Géza kormányra jutása alkalmával a miniszterelnökkel való bizalmas jó viszony folytán — noha Kristóffy felfogását nem osztotta — hajlandó lett volna vállalni Veszprém vármegye főispánságát pacifikálás céljából, amire voltak is garanciái. Ez azonban Kristóffyval bekövetkezett élesebb differencián meghiúsult. 1910-ben a régi szabadelvű párt munkapárt név alatt feltámadván, annak haláláig lelkes, hű tagja volt, most a kormány bukása után is.

Irói működése, lapunknál kifejtett munkássága.

A „Veszprémi Hírlap”-on kívül az 1896. évi Bánffy-féle választások után őszinte, meghitt barátja és közeli rokona: Istenben boldogult Véghely Dezső alispán erkölcsi támogatása mellett alapította, szerkesztette és egy évig saját költségén fenntartotta a „Veszprémmegyei Lapok”-at, amelynek első száma még a „Veszprémvármegye” címet viselte s amelyből fejlődött a később már megalakított szabadelvű párt költségén megindult mai „Veszprémvármegye” című politikai lap. Ezzel a liberálisokat védelmezte az ellenzéki támadásokkal szemben. Általában szeretett

publicistikával foglalkozni, amelyben nagy segítőjére volt sokoldalú tudásán, olvasottságán és kiváló nyelvismeretén kívül az a ragyogó stílus mélyel cikkeket megírta és az a szípor-kázó szellemesség, amely az ő írásainak jellegzetes vonását adott. Nem egy közleményét hozták a fővárosi lapok is.

Amikor a mi lapunk megindult, természetesen, hogy ő is segítségére volt a szerkesztésben az ő szerető fiának. Sőt annyira lelkesen viselte a lap érdekeit, amint még szerkesztőnk maga sem. Különösen a politikai résszel foglalkozott előszeretettel. A többek által megdicsért „Jobbra-balra” rovatunk szellemiszporokai, vezércikkeink, politikai híreink meggyőző igazságai többnyire az ő kezétől eredtek. S amikor szerkesztőnk a háboru alatt bevonult katonának, ő vette át — pedig egy súlyos tüdővérzés után lábba-dozva — a lap szerkesztését s szerkesztette azt a tavalyi őszig. Azóta mint főmunkatárs is szeretettel dolgozott a hivatalos háborús táviratok, meg az orosz forradalom híreit gyönyörű tömörséggel excerpálta, mert ezekre súlyt helyeztet. Még eszámunk egyes rovatai az ő kezétől valók, a csütörtöki lap számára írta azokat, de a haláleset miatt még csak most jelenhetett meg. — Gondja volt ezenkívül a lap anyagi érdekeire és a kiadó-hivatali teendőket a legéberebb figyelemmel ellenőrizte csakhogy az ő egyetlen fiának kára ne származzék. Áldott, áldott jó lelku volt és kimondhatatlan a vesztéség, ami a halálával ért bennünket.

Betegsége, halála.

Már kora ifjúsága óta ideges, túlérzékeny természetű volt. Mint fiatal képviselő anyja halála és felesége megbetegedése után súlyos idegbajt kapott, amelyből háziiorvos: dr. Rosenberg jele városi főorvos, akiben feltétlenül megbízott, gyógyította ki pszichikai kezeléssel. A sok sorscsapás, gyötrellem, amelyekhez járult az a sok csapódás, amit olyanok részéről kellett tapasztalnia, akik örök halálával tartoztak volna neki, a minden-féle baj annyira megviselték amúgy is gyengébb szervezetét, hogy korai érlelmeszedés folyamata indult meg nála, amely mintegy 17 évvel ezelőtt kiúzó hát- és mellgörcsökben mutatkozott. Jobban lett, majd ismét rosszabbul. Ehhez járult időközben szerzett tüdőcsucsuhurutja, ami meg több izbeni, leg-utóbb 1914 őszén igen súlyos tüdővérzésben nyilvánult meg. Szervezete mindinkább gyengülve, idegbaja azzal arányban súlyosodott és kedélye is megtörtébbé vált. Am azért tette a dolgát: 1916. év őszén aztán már szivgyöngöses jelei mutatkoztak nála, aminek következményeképp egy kisebbszertű feloldali hűdés is érte. Gyenge, de szívós természete folytán abból is kigyógyult s habár idegrendszerét nagyon megrázta, szellemi ereje érintetlen maradt. Ez időtől fogva azonban rohamosan hanyatlott. Légszomj gyötörte lábainak megdagadásáról ő azt hitte, hogy hülléstől van, de családja tudta, hogy szivgyöngöses jele s csak digitális kezeléssel szívódott fel időről-időre a daganat. Leg-utóbb, mintegy 10 napja aztán kisebbszertű mellhártya lob fejlődött nála, ami a szivburkot is érintette. Rosenberg, a régi háziiorvos, aki jól ismerte a baját, azonnali ágybafekvést és borogatást rendelt, de ő, aki nem szokta elhagyni magát, nem akart engedelmesskedni. Csak menyének könyörgésére engedte egy éjen át ez által borogatni magát, de másnap, mikorra láza elmúlt, már felkelt és semmi könyörgés sem vette rá: hogy lefeküdjék. Ez — úgy látszik — siettetta halálát. E hó 20-án is hajnalban felkelt, légzési nehézségek fogták el, majd erős szivgyörcsöt kapott s rövid néhány percnyi szenvedés után kisenyedett fia és menyé karjai között.

Temetése e hó 21-én történt a veszprémi evangélikus templomból, ahol felavatalozva volt, szép és igaz részvét mellett. A vármegye tisztikara, a város, a jogászai, az a hivatalok és számos tisztelője vett részt azon. Mezőszentgyörgyön, régi falujában pe-

dig szintén zúgtak a harangok, amikor utolsó utjára kísérték.

A Mindenható nyugasztalja! Nagy műveltségű, szelén modoru, nemes lelkületű igazi uriember volt, típusa a régi gentrinek, amilyen már nincs, nem lesz, akinek az emléke mintaképp gyanánt is méltó a megőrkítésre.

Szász Károly kitüntetése.

Őfelsége a király dr. Szász Károly valóságos belső titkos tanácsosnak, a képviselőház alelnökének a közügyek terén szerzet kiváló érdemei elismeréséül a Ferenc József-rendi nagykeresztjét adományozta. — Nemcsak a legőszintébb örömmel, de büszkeséggel tölt el bennünket ez a kitüntetés, mert ezáltal mink, veszpréme gyekiek lettünk kitüntetve, mink lettünk megdicsérve. A kegyelmes ur kiváló tulajdonságait, nagy műveltségét, jeles képzettségét, lángoló hazaszeretetét, puritán jellemét és felekölt lelkületét ugyanis mink már régen ismerjük és éppen azért, mert e jeles tulajdonok birtokosa, tisztelte meg vele önmagát az enyingi kerület választó közönsége, mikor az 1910. évi választások alkalmával őbelé helyezte a bizalmát. Nem csalódott benne. Jobb, hűségesebb képviselőjét az érdekeinek, nem találhatott volna. De nem csalódott benne az a magasztos eszme sem, amelynek a zászlója alá csatlakozott Szász Károly, amelyet rendithetetlen hűséggel szolgál a király és a haza iránt érzelt szeretettől átkatva most is, mikor annak már nem a hatalmon levő kormány a letéteményes. Az ilyen férfiu méltó igazán arra, hogy reá ragyogjon a feledelmi kegy, aminek megtörténte alkalmából mink is szeretetteljes üdvözlésünket küldjük a kitüntetettnek.

Közélelmezési biztosság lemondása. Megirtuk legutóbb, hogy Holitscher Károly a zirci kerület jeles tulajdonokban gazdag képviselője politikai okokból lemondott Veszpréme gyekye közlelmezési biztosi tisztéről, mely sok fáradsággal és kellemetlenséggel járó hivatall annak idején báró Kürthy Györgynek, az ország közlelmezési hivatal elnökének felkérésére vállalta el. Amint most értesültünk, Holitscher lemondását Kürthy báró nemcsak elfogadta, de egy igen meleg hangu levélben mondott köszönetet azért az önzetlenség és önfeláldozó eredményteljes munkálkodásáért, amelyet a közlelmezés előmozdítása terén kifejtett. — Jól esik nekünk is ezt regisztrálnunk, mert mink tudjuk, látuk csak igazán, hogy Holitscher Károly mennyit veszdött, fáradt a közjó érdekében, nem törődve a tövissel sem, melybe esetleg lépett egyenes kijelölt útján haladában. De büszkők is vagyunk reá a lemondásáért: ő is amaz igazak egyike, akik inkább megválnak mindentől mint a hazájuk szent érdekében vállott politikai meggyőződésüktől.

Habemus episcopum! A veszprémi püspöki szék már be van töltve. Róit Nándor a budapesti seminarium igazgatóját szemelte ki a király kegye e diszes dignitásra. Az új főpásztor már járt is Bécsben a proccesus informativus megejtése végett. A pekonizálása és a pápai hozzájárulás után egykettőre fel is szentelik be is irtadják az új püspököt.

Hivatalvizsgálat. Dr. Hódossy Lajos kir. ítélőtáblai elnök a törvényszéki ügyvizsgálatot befejezte, csütörtökön utazott székhelyére városunkból. A tapasztalt rend és működésökért Juraszek János törvényszéki elnöknek köszönetét és elismerését fejezte ki.

Katonai kitüntetések. Őfelsége a király adományozni méltóztatott a Fefenc József rend lovagkeresztjét a hadiékítménnyel Dr. Zsigmond Elek 7. honv. huszárezredbeli főorvosnak, a III. oszt. katonai érdemkeresztet a hadidíszítménnyel és a kardokkal bodoki Henter Zoltán 314. honv. gyalogezrednél beosztott alezredesnek; Beóthy Dezső 31. honv. gyalogezredbeli századosnak és Farkas András 31. honv. gyalogezredbeli tart. hadnagynak; az arany érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján Telegdy István a 31. honv. gyalogezrednél beosztott 1. honv. gyalogezredbeli tart. egészségügyi zászlósának; és elrendelni méltóztatott, hogy ujlágos legfelsőbb dicsérő elismerés másodsorú a kardok egyidejű adományozása mellett tudtul adassék: Csikvárdy Béla 7. honv. tábori ágyuzezredbeli századosnak; a legfelsőbb dicsérő elismerés a kardok egyidejű adományozása mellett tudtul adassék Márkus Gábor a 35. népf. huszárszázadnál beosztott 7. honv. huszárezredbeli tart. hadnagynak, Tóth Elemér, a 41. honv. tábori tüzérezrednél beosztott 7. honv. tábori ágyuzezredbeli főhadnagynak és Bereczky Jenő 31. honv. gyalogezredbeli hadnagynak.

Dr. Antal Géza Sárvarót. Előre jeleztük annak idején, hogy dr. Antal Géza Pápa város nagynevtű ország. képviselője a sárvári segélyakció művészestélyén előadást fog tartani. Ez meg is történt a fényes sikerű előadást a Sárvári Járás Hirlap a következőkép méltatta: „Az estély társadalmi jelentőségét ragyogóvá tette dr. Antal Géza országgyűlési képviselő, a tudós tanár és szociológus közreműködése, aki osztatlan lelkesedést keltő szabad előadásban foglalkozott a női középosztálynak gazdasági és társadalmi helyzetével és a historiai és szociológiai adatok egész értékes fálházával kísérve fejtegette nemes és ideális álláspontját a nők hivatásáról. — A fényes sikerű estély igen szép jövedelmet szerzett a segélyakció céljaira.”

Kitüntetett körjegyző. A király Németh Ignác hajmáskéri körjegyzőnek érdemei elismeréséül az arany érdemkeresztet adományozta. A legfelsőbb kitüntetés vármegyénk jegyzői karának egyik legérdemesebb tagját érte és a háboru alatt kifejtett buzgó munkásságának jutalma.

A Városi Párt Veszprémben a „Korona” vendéglő sörözőjében f. hó 30-án, szombaton délután 3 órakor ülést tart, a melynek tárgya a közgyűlés előkészítése lesz.

Évzáró vizsga a zeneiskolában. A Veszprém Városi Zeneiskola június hó 18-án tartotta első évzáró vizsgáját a veszprémi Színházban. Minden várakozást felülmúlt a siker, amely a fáradságot nem ismerő, a zenekultúrának sokat áldozó igazgató, Kecskeméti Margit és a tanári kar működésmét koronázta. A vizsgai szereplők 7 éves kortól 18 éves korig képviselve voltak s nehez volt a választás, hogy az apróságok apró a nagyobbak nagy sikereinek örüljön a hallgató. A kicsiny kezek hámulatos ügyességgel játszanak a zongora billentyűin s meglepődve hallgattuk az apró gyermekművészeket Gaál Elzst, Hajek Stefit, Erdélyi Endrét és Vörös Rózsikát. Ince Lilike, bámulatos technikával Berger Margit és Czettier J. ügyesen játszották el programszámakaikat. Horváth Aladár és Galambos Erzsike cimbalom játékaikat produkálták nagy tetszést kelteve és elismerést hozva tanáruknak, Gaál Sándornak. A hegedűtanszakból Csajágyti Elemér szép vonókezelése és játéka, egy a többi szereplők együttese szép eredményről tanuskódtak. Brilláns technikájával általános tetszést keltett Steiner Elza előadása, Csomasz Kató átértett játéka s a többi szereplők képessége és készsége egyaránt. Itt említtük meg, hogy Löwy Ilonka Csomasz Kató, Steiner Ella és Gerő Anna e hó 10-én vizsgáztak Budapesten szép sikerrel elismerést hozva tanárnőjüknek Seefranz Irénnek. Énekszámokkal is szerepeltek az

intézet növendékei, ami igazi művelzetet szerzett a hallgatóknak. Ezután a jutalmak kiosztása következett, amely aktust az igazgató magas szárnyalásu alkalmi beszéde nyitotta meg, szép szavakban esetele az intézet célját. Dr. Óvári Ferenc a Zeneiskola védnöke 300 koronát küldött a legszorgalmasabb tanuló részére, mely 50 koronás részletekben Galambos Erzsikének a cimbalom, Georgi Lászlónak a hegedű, Csermák Máriának, Vörös Rózsának, Pettkó Marián s Ince Lilikének a zongora szakon elért sikeres haladásáért kiosztott. Az Önképzőkör díját, egy órát Gaál Elzike kapta, az igazgatótól 3 aranyát Trajttér Tibor, Erdélyi Endre és Gyökeres László nyertek el, mint legjobb és legszorgalmasabb skálázók.

Az Unio biztosító közgyűlése. Az Unio Élet- és Gyermekekbiztosító Intézet m. sz. fegnap tartotta 54. rendes közgyűlését. A közgyűlés dr. Vázsonyi Vilmost, miniszterrel történt kinevezése alkalmából melegen üdvözölte. A mérleget és jelentést elfogadták és a felmentvényeket megadták. A díjbevetel a 614.488.98 K viszontbiztosítási díj levonás után 2.667.870.99, a kamatjövédelm viszont 1.382.006.68 K, a kifizetés pedig 2.571.087.55 K volt. A viszontbiztosított rész levonása után saját számlára maradt 51.746.627.85 K biztosítási állományval szemben előrendű értékben elhelyezett 27.316.436.84 díjtartalék és 428.112.11 K egyéb tartalékok állnak rendelkezésre.

Az Almádi fürdő r. t. közgyűlése. Az Almádi-i Fürdő Részvénytársaság e hó 30-án d. u. 3 órakor tartja közgyűlését Balatonalmádiban, az igazgatósági épületben. A közgyűlés tárgya: az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének tárgyalása, mérleg megállapítása, felmentvény megadása, egy ig. választmányi tag. választása és indítványok tárgyalása.

Az augusztusi előléptetések várható mérvét teljes egészében közli a Kúllügy-Hadügy mai száma. Érdekes, hogy egy a honvédségnél, hadseregnél, mint a népfőkeleslénél az 1917. április 1-i rangu tartalékos zászlósok augusztusban hadnaggyá lesznek. Közli azután többek között a Kúllügy-Hadügy hogy: Lipótrendet kapott: Nyékhegyi Ferenc ezredes, Klotmann István százados; legfelsőbb dicsérő elismerést: dr. Dollinger Gyula vezértörzsorvos és dr. báró Kormányi Sándor főörzsorvos stb. Kadorna támadásairól Gellért Oszkár, Konstantin király tragédiájáról Szana Sándor dr. irt, Darvai János százados hadbíró jogi értekezése, több katonatiszt-háborus élelménye, a legérdemesebb katonai hírek, katonai tanácsadó stb. tartkítják a kitűnő katonai újság gazdag tartalmát. Előfizetési ára negyedévre 6 K. kiadóhivatata Üllői ut 11-13 szám alatt van.

Eljegyzés. Singer Adolf veszprémi vendéglős eljegyezte Freud Irmat, Freud Miksa és neje veszprémi lakosok szép és kedves leányát.

A Péter és Pál napi gyűjtés. A Vöröskereszt Egyesület veszprémi fiókja, tekintettel arra, hogy Péter és Pál napján a közönség legnagyobb részének távolléte miatt az urnagyűjtés nem sok eredménnyel kecsegtet, ezt nem tartja meg, hanem saját pénztárából utal. kft 1000 koronát a rokkantak számára.

A balatonszabadi hadiárva gyermekszanatórium megnyitása. A Zsófia Országos Gyermekszanatórium. Egyesület, a mely humanitárius intézményeink sorában a legelsőközé küzdötte fel magát, egy hatalmas alkotással lép e háboru szerencsétlen beteg árvaaink védelmezői közé.

Nagyarányu áldozatokkal megépítette ugyanis Siofok szomszédságában Balatonszabadi hadiárva első gyermekszanatóriumát 225 ágygal. Oly időben tehát, amikor a nemzeti gyermekvédelem a legégetőbb, megnyílik egy korszakos gyermekvédelmi hajlék, amely-

ben a Balaton áldásaival és a tudomány erejével siet segíteni a nemzet örökre letűnt hőseinek beteg árvaín.

Önálló elektromos-telepet, külön vasuti megálló létesített a fenyvesekkel gyönyörűen befásított, közvetlenül a Balaton partján elterülő hatalmas telepen, amelyben a modern higiéné minden eszközével felszerelt pavilonok várják a hadiárvak első csoportját. Az intézet összes helyei díjtalanok és mindössze csak azt kell a bélyegtelen folyamodásokban igazolni, hogy az árva atya a jelen háborúban elesett. A kérvények a Zsófia Országos Gyermekszanatórium Egvesületéhez VIII. Stáhlly utca 15. küldendők.

Ezen kétségkívül legirgalmasabb feladatokra hivatott intézet fenntartási költségei érdekében fordul a gyermekszanatórium az ország társadalmához Rákosi Jenő „A szívekhez” című lapunkban leközölt gyönyörű szózatával, oly kérréssel, hogy szegény és gazdag egyaránt nyissa meg szívét és gondoljon némi adománnyal azokra a szerencsétlen beteg árvakra, akiknek megmentését tűzte feladatául a Balatonszábadii Hadiárva Gyermekszanatórium.

Adományokat lapunk is elfogad, míg ivatek a gyermekszanatórium központ küld, hol a folyamodáshoz szükséges orvosi bizonyítvány mintá is megszerezhető.

— **Gyilkos villámcsapás.** A múlt hét szerdáján zivatar közben a villám lecsapott Nagydém községben és két orosz hadifoglyot agyonvágott.

— **Uj időszaki közlöny a vármegyében.** A pápai köz és magántisztviselők és alkalmazottak szövetsége egy kis időszaki közlönyt alapított, Bogár István felelős szerkesztése alatt, amelynek a beköszöntője szerint az lesz a feladata, hogy forgalom tekintetben az összeköttetést megkönnyebítse a tagoknak a szövetséggel amokanok állandó és helyes tájékoztatása s a szövetségetnek beszerezhető cikkeknek és áraiaknak nyilvánartatása s általában felvilágosítás és utmutatás adása által. A kis lapocska élénken s ügyesen van összeállítva s hisszük, hogy meg fog felelni hivatásának. A szöv. tagok ingyen kapják.

— **A só maximálása.** Veszprém város polgármestere hirdetésben közli a só maximális árának vármegyénk alispánja által történt megállapítását. Ez árak métermázsánként a nagybani árusításnál: kőso K 31.50; őrlőso durva K 32.50; finom K 33.—; kicsinybani árusításnál kgr.ként: kőso 35 fill.; őrlőso durva 37 fill.; finom 39 fill. Aki a konyhasót a megállapított maximális árnál magasabban hozza forgalomba, kihágást követ el és a fennálló rendelkezések szerint büntetetik.

— **Öngyilkos katoná.** Egy osztrák katoná, kit mezőgazdasági munkára rendeltek ki Mezőlakra, a múlt héten felakasztotta magát; mire ráakadtak már meghalt.

— **Segély hadiözvegyek és árvak részére.** A honvédelmi miniszter pályázatot hirdet, mely szerint a Wolfner Gyula és társa cég által létesített alapítvány kamatjövödelméről a király születése napján, augusztus 17-én a harctéren elesett vagy a hadifáradalmak folytán meghalt hivatásos honvédtisztek és honvédtisztviselők özvegyeit és árvaít 600-tól 1200 koronáig terjedő egyszeri segélyben részesíti. Az alapítványi kamatjövödelmeknek egy negyede a hetedik és ennél alacsonyabb randosztályba tartozott tisztek és tisztviselők özvegyeinek és árvaínak van fentarva. A mellékletekkel együtt szabályszerű bélyeggel ellátott folyamodványok legkésőbb folyó évi július hó 15. ig nyújtandók be annál a póttesparancsnokságnál, melynél a férj vagy atya legutóbb szolgált.

— **Műszerésztanonok felvétele a postán.** A pót és távirdaigazgatóság pályázati hirdetménye szerint a budapesti posta és távirda műszaki főfelügyelőség táviró műhe-

lyéhez f. évi szeptember hó folyamán 20 műszerésztanonc vétetik fel, a pályázati hirdetmény a kivatalos órák alatt a Veszprém 1 sz. postahivatal főnökénél megtekinthető.

— **Igaz jószág megkerül.** A pápai rendőrség a múlt héten 3000 kor. értékű bőrúru eltűnése foglalkoztatta, amely a vasuti raktárból tűnt el. Az elveszettnek tartott bőrúrra a rendőrség a honvéd huszárezred cipészmuhelyében akadt rá, ahova tévedésből került.

— **A vállalkozó Wilson.** Washingtonból vett hír szerint Wilson egy hazafias nagygyűlésen beszédet mondott, amelyben kijelentette, hogy le fogja törni Németországot. Mi erre csak azt jegyezzük meg, hogy „de posse ad esse non valet consequentia”, amit magyarul és magyarul úgy ejtünk ki, hogy „sokat akar a szarka, de nem bírja a farka.”

— **Raszakadt a part.** Főrköli Károly 17 éves fiatalember hasonnevű, most a harctéren levő veszprémi polgár fia, kedden reggel a püspöki murvabányában dolgozott. A laza föld leszakadt s a fiatalember jobb lábát erősen megszuza, de nem törte el. Kórházba szállították.

— **Tűz.** Balatonfőkajaron e hó 17-én végre-valetára egy kis eső volt, de Sándor Pál nem mondhat érte köszönetet, mert a villám a házába ütött és az egészen leégett, biztosítva volt, de május hónapban lejárt a biztosítási idő, tehát így semmi kárpótlást nem kaphat. Hogy szél nem fúj és a gyors segélynek köszönhető, hogy a tűz tovább nem terjedt.

— **Foglalkozás.** A m. kir. államvasutak a háboru tartama alatt a kereskedelemügyi miniszter engedélyével forgalmi díjnak növendékül 18-ik életévüket még be nem töltött, érettségi vizsgát tett ifjakat is alkalmaznak. Ily ifjak folyamodványait — születési és érettségi bizonyítvánnyal felszerelve — a magyar királyi államvasutak igazgatóságánál (Budapest VI., Andrássy ut 73.) adhatják be. Az alkalmasnak talált folyamodókat 18. életévük betöltéséig, illetőleg a vasuti szakvizsgák letételéig, kizárólag tanulás és kiképzés céljából fogják azonnal beosztani, hogy továbbra is szülői ellátás alatt maradhassanak. A növendékek 18. ik életévük betöltésével rendszeres vasuti alkalmazottakká, forgalmi díjnokokká válnak.

— **Vasárnapi Ujság.** A lap június 17-iki száma szenzációs képeket közöl az isonzői harcok színhelyeiről, a június 8-iki választójogi tüntetésről, a budapesti iskolák tornátnepélyéről stb. Szépirodalmi olvasmányok: Pekár Gyula regénye, Balázs Sándor novellája, Szöllősi Zsigmond tárcája stb. Egyéb közlemények: képek a Zita királynéről elnevezett front mögötti üdülő-otthonról s a rendes heti rovatok: A háboru napjai. Irodalom és művészet, Sakkjáték, Halálózás stb. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre 60 korona, a Világkrónikával együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatalában (Budapest, IV., Egyetem-utca 4.) Ugyanígy megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb lap a magyar nép számára, félévre két korona. 40 fillér.

Veszprém r. t. város polgármesterétől.

9015|1917. szám.

Hirdetés.

Közvéteszem, hogy a 3000eln. MG.A. 1916 és az 5000eln. MG.A. 1917. évi honvédelmi miniszteri, valamint az ezeknek megfelelő hadügyminiszter rendeletek értelmében a törvényhatósági munkabizottságok utján mezőgazdasági munkára kiutalt katonai munkasozsotagok élmezését a munkaadó köteles ellátni.

Veszprém 1917. június 11.

Dr. Komjáthy s. k.
polgármester.

1339.

1917. au.

Hirdetmény.

Felhivatnak mindazok, akik adókötelesek és vadászatra használható fegyverek birtokában vannak, hogy erre vonatkozó bejelentéseiket 1917. évi június hóban a városi adóhivatalhoz beadni el ne mulasszák.

Veszprém, 1917. június 16. án.

A városi adóhivatal.

A 178416|24.-1917. H. M számhoz.

Pályázati hirdetmény

a Báro. Wüllerstorf-Urbair Bernát altengernagy által két szegény beteg tengerészkatona segélyezésére létesített alapítványra

A tengerészeti alapítványi bizottság pályázatot hirdet a fent nevezett alapítvány jövödelméből két szegény tengerészkatona között az 1917 évben kiosztásra kerülő egyenként 140 koronás segélyre.

Az alapítványra oly tengerészkatonák bírnak igényvel, akik a cs. és kir. haditengerészet kötelekéből tényleges katonai szolgálati idejük alatt keletkezett betegség miatt ellátási igény nélkül hocsátattak el. Az alapítványi segély a folyamodók közül a két legéredemesebnek egy évre adományoztatik és augusztus 10-én, mint az alapító halálának évfordulóján fizetetik ki. Az a körülmény, hogy valaki ennek az alapítványnak a jövöteményében már részesült, a segélydíjnak újból való elnyerését nem zárja ki. Felhivatnak ennél fogva az igényjogosultak, hogy a szükséges igazoló okmányokkal felszerelt pályázati folyamodványokat a folyó évi július hó 1-ig a triesti cs. és kir. haditengerészeti kiegészítési kerületi parancsnokságnak (jelenlegi székhelye: Laibach.) nyujtsák be.

A folyamodó által igazolandó:

1. hogy a cs. és kir. haditengerészet kötelekéből tényleges katonai szolgálattal keletkezett betegség miatt, ellátási igény nélkül hocsátalt el.

2. hogy vagyontalan, szegény és segélyre szorul.

Ez az utóbbi körülmény szegénységi helyhatósági bizonyítvánnyal igazolandó.

Július 1-én tul beérkező folyamodványok nem vétetnek figyelembe.

Veszprém r. t. város polgármesterétől.

9371|1917 szám.

Hirdetmény.

Alispán ur 13054—1917. sz. rendeletére közhírré teszem, hogy a jelenlegi legmagasabb kávéárak 1917. július 15-ig érvényben maradnak.

Veszprém, 1917. június 16.

Dr. Komjáthy s. k.
polgármester.

A 7. honvéd pótüteg gazdasági hivatala elvállalja bármily mennyiségű rétnék és egyéb takarmányműeknek részért való lekaszáttatását

és öszvetakarítását.

Érdeklődők jelentkezzenek fenti hivatal Veszprém, Kossuth Lajos-utca 42. szám alatti irodájában.